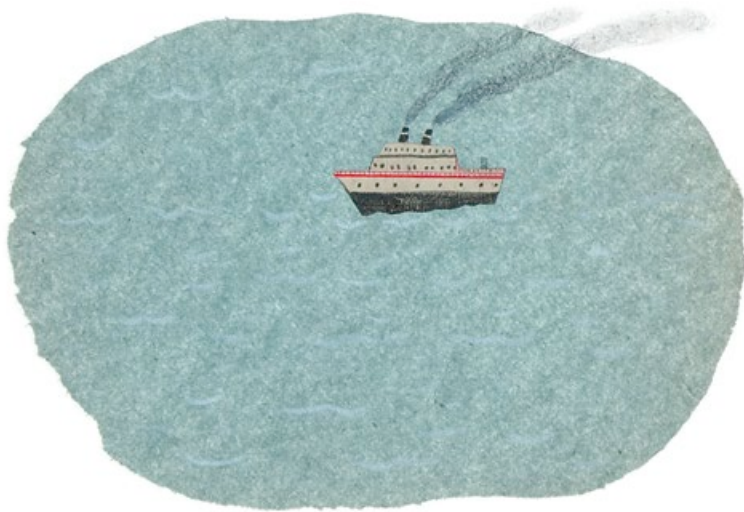

SNÍDANĚ

Hraju si s mraky na nebi,
hraju si s nimi na chleby:
bílý krájím na krajíce,
černý máčím v mlíce,
černošedý v čaji,
ten narůžovělý malý v dálce tlustě
namažu. Pak se najím,
řekla ta větší.

Námořník má v moři pořádek.
Medúzy srovnané, murény srolované,
tuňáky na ramínkách
a kraby podle velikosti.

To je to! Jaképak snění!

Rohlík někdy sní, že ho nikdo nesní.
A jindy sní, že sní – pěkně s máslem
navrch. Žádný kuchání!
A ještě jindy sní, že ho někdo sní
vzorně v půli překrojený,
šunkou, sýrem obložený,
ředkvičkami nazdobený...

Rohlík neví.

PRŠÍ

Sejít se dnes je ztřeštěné,
když prší. Nebo ne?

Ohó, v chlévě zalezlí,
kočičí, zmoklí,

nacpali si dva zcvoklí
báječné modré, ohó, dýmky

jak důlky
v lesklém peří.

Do uší koní, kteří
si čarokrásně všimli,

šel dým, šunt zahleděný,
a halil, ohó, šimly!

Kouřili týden, rok
a měsíc, den,

až tabák došel,
takřka není.

Zvedli se zcvoklí,
byli pryč, ohó.

A koně stojí zahaleni
a z dýmu něžně čouhají.

Dva kuřáci zas v jiném chlévě
si dýmky cpou a lehají.

Sejít se dnes je ztřeštěné,
když prší. Nebo ne?

PAN BURDA

Někdo dům nemá, nemá ani byt.
Nikdo si to s ním nechce vyměnit.
Někdo byt nemá, nemá ani dům.
Nemůže zajít pro sůl k sousedům.
Někdo byt nemá, a natožpak dům.
Do sklepa nejde ani na půdu.
A je mu zima. Děsná. Zlá.
A jde z něj strach. A sám strach má.
A mně se o něm někdy zdá.

VE TMĚ

V lampě spí husa,
pod postelí rys,
na skříni tetřev,
ve skleničce had.

V okně spí vážka,
za oknem jelen
parožím cukne —
něco se mu zdá.

Rys zívne ze sna
a tetřev drnkne,
zasykne husa,
had se zavlní.

A znovu ticho.
A znovu ticho.
Husa, rys, tetřev,
vážka, jelen, had.

